

неробства, рай земний» [фр. *pays de Cocagne*]; укр. *натиск на Схід* (нім. *Drang nach Osten*) з'явилося в середині XIX століття і використовувалося в націоналістичних дискусіях.

7) Літературні фразеологічні одиниці з топонімічним компонентом, пов'язані з художніми творами, героями або літературними цитатами. Наприклад: англ. *Canterbury story* «довга, нудна розповідь» (натяк на «Кентерберійські оповідання» Джефрі Чосера).

Отже, вивчення топонімів у фразеології дозволяє розкрити характер образного мислення народу і зрозуміти, яким чином людина уявляє собі навколишній світ і своє місце в ньому. Тому даний ракурс розгляду проблеми фразеологізмів є цікавим і перспективним у процесі формування міжкультурної компетенції студентів.

Список використаних джерел:

1. Авакумов, О. В. Ономастика України першого тисячоліття нашої ери (Монографія) / О. В. Авакумов, Г. Е. Бучко, Д. Г. Бучко: Ін-т Укр. мови. Акад. наук України. – К.: Наук. думка, 1992. – 283 с.
2. Ужченко, В. Д. Українська фразеологія / В. Д. Ужченко. – Х.: Основа, 1990. – 166 с.
3. Collins, V. H. A Second Book of English Idioms, Lnd., 2000. – 670 p.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-280-0-14>

Друзь М. С.

здобувач вищої освіти,

*Вінницький торговельно-економічний інститут
Державного торговельно-економічного університету*

АНГЛІЙСЬКА МОВА ЯК МОВА МІЖНАРОДНОЇ КОМУНІКАЦІЇ

У житті сучасних людей все більшого значення набуває взаємодія з представниками інших країн світу. Розвиток туризму, процеси міграції та освіти інтеграція спонукають до активних відносин між культурами. Для подальшого розвитку суспільства є необхідним вміти налагоджувати діалог з представниками різних культур. Враховуючи тенденцію оволодіння іноземними мовами, комунікація з представниками інших культур набуває все більшого значення.

Комунікація, діалог – особливий вид діяльності людини. Учасники комунікації – носії культури, а сама комунікація – її прояв. Таким чином

лінгвістичний аспект міжкультурної комунікації відзеркалює суспільні реалії, звичаї [5, с. 20].

Міжнародна комунікація – наука, яка вивчає особливості вербального та невербального спілкування людей, що належать до різних національних спільнот. Вона досліджує способи уникнення непорозумінь на культурному ґрунті у спілкуванні з іноземцями.

Завданням міжнародної комунікації є формування міжкультурної компетентності, необхідних знань про різні народи та культури з метою уникнення міжетнічних і міжкультурних конфліктів та встановлення комфортних умов спілкування в різних сферах та життєвих ситуаціях.

Англійська мова – найвідоміша з міжнародних мов. Тому все більше використовується в міжнародних комунікаціях, вона широко викладається в країнах, де англійська мова не є офіційною,

Саме англійська мова є одним з найважливіших засобів міжнародної комунікації. Проводячи аналіз наукових джерел, бачимо, що вчені порізному тлумачать зміст поняття «комунікація». Соціологи розуміють під цим взаємодію, тобто передачу інформації, психологи вважають, що це процеси обміну продуктами психологічної діяльності, насамперед спілкування. Але у будь-якому випадку, комунікація передбачає наявність чотирьох важливих компонентів: передавач – повідомлення – приймач – розуміння.

У сучасній лінгвістиці існує три види міжкультурної комунікації: вербальний, невербальний, паравербальний. Коли йдеться про вербальну комунікацію, то мається на увазі саме мовне спілкування. Даний тип спілкування виражається в обміні ідеями, думками, інформацією, а також емоціями і переживаннями між співрозмовниками [4, с. 79]. У міжкультурній комунікації саме мова виступає основним засобом передачі інформації, досягнення взаєморозуміння між співрозмовниками. Невербальна комунікація відрізняється від вербальної засобами передачі інформації. У даному виді комунікації обмін відбувається закодованими повідомленнями: за допомогою рухів тіла, виразів обличчя, звукового оформлення висловлювання, а також використання всіляких матеріальних предметів, які оточують людину в момент спілкування. Третій тип комунікації – паравербальний. Цей тип комунікації ґрунтується на паралінгвістичних засобах, які використовуються у процесі спілкування, як-от інтонація, ритм, тембр [2].

Як стверджує Д. Кристал, англійська стала мовою світового спілкування в області бізнес-комунікацій, оскільки ця мова спростила обмін повідомленнями між комунікантами, кількість яких постійно зростає, по всьому світу. Очевидно те, що в англомовних країнах у компаніях все більш популярним стає навчання співробітників мовознавчим особливостям комунікації з іноземними партнерами з метою підвищення ефективності бізнес-контрактів [1].

Досконале володіння англійською мовою відкриває безліч можливостей та переваг не лише у сфері бізнесу, але й насамперед вільного спілкування. Розглянемо найпростіші приклади життя. Знання англійської це:

1. Чудова можливість подорожувати (можливість вільно та комфортно почувати себе в іноземному середовищі, легко спілкуватися з людьми).

2. Необхідний засіб для елементарної комунікації за кордоном (виклик таксі, аварійної допомоги, вільне пересування по місту тощо).

3. Можливість пізнання історії та культурної спадщини інших країн, зокрема, традицій, архітектури та мистецтва, народних звичаїв.

4. Шанс знайти нових знайомих та чудово провести свій час за кордоном, розширити кругозір, відпочити.

5. Налагодження міжнародної співпраці та ділових контактів, інтенсивної повноцінної професійної діяльності у різних сферах в тісному контакті із зарубіжними партнерами, сприяння міжнародної інтеграції.

6. Перспектива навчатись за кордоном, отримати професійну кваліфікацію, певні навички у своїй професії, здобути нові знання та обмінятись досвідом.

Цей перелік можна продовжувати, проте зрозумілим є одне: англійська мова слугує потужним засобом комунікації, що відкриває широкі можливості та шлях до життєвого успіху.

Список використаних джерел:

1. English as a global language. Cambridge University Press, 1997. Second edition 2003

2. Англійська мова: міжкультурна комунікація. Версія 1.0 : навчальна програма дисципліни. Електронні дані (1 Мб). Харків : ІПК СФУ, 2008. URL: <http://files.lib.sfu-kras.ua>

3. Зубков М., Мюллер В. Сучасний англо-український та українсько-англійський словник. – Вид. 2-ге, випр. та доп. – Х. : ВД «ШКОЛА», 2012. – 752с.

4. Карасьов С. Глобалізація англійської мови і нові завдання методики її викладання. Мова і міжкультурна комунікація : матеріали Міжвузівської науково-практичної конференції. Видавництво ІУБіП, 2005. 81 с.

5. Тер-Мінасова С. Г. Міжкультурна комунікація і вивчення іноземних мов // Мова і міжкультурна комунікація. – М. : Слово, 2000. – С. 20–38.